

28.06.2015 – 13. neděle v mezidobí – cyklus B

Čtení

Mdr 1,13-15; 2,23-24 - Žl 30,2+4.5-6.11+12a+13b - 2 Kor 8,7.9.13-15 - Mk 5,21-43

Text evangelia pro děti

Ježíš se vrátil lodí na druhý břeh a už se kolem něho shromáždil velký zástup. Když byl ještě na břehu moře, přišel k němu jeden z představených synagógy, jmenoval se Jairos. Jak ho uviděl, padl mu k nohám a snažně ho prosil: "Moje dceruška umírá. Pojď, vlož na ní ruce, aby byla zachráněna a žila." Ježíš s ním odešel. Velký zástup šel za ním a tlačili se na něj. Byla tam jedna žena, která dvanáct let trpěla krvácením, mnoho zkusila u mnoha lékařů a celý svůj majetek vynaložila na léčení, ale nic jí nepomohlo, spíše jí bylo čím dál hůř. Když slyšela o Ježíšovi, šla v zástupu lidí a ze zadu se dotkla jeho šatů. Řekla si totiž: "Jestli se dotknu třeba jen jeho šatů, budu uzdravena." A hned jí přestalo krvácení a pocítila na těle, že je ze svého neduhu vyléčena. Ježíš ihned v sobě poznal, že z něho vyšla (zázračná) moc. Obrátil se proto v zástupu a zeptal se: "Kdo se to dotkl mých šatů?". Jeho učedníci mu odpověděli: "Vidíš přece, jak se lidé na tebe tlačí, a ptáš se: Kdo se mě to dotkl!" Ale Ježíš se rozhlížel, aby uviděl tu, která to udělala. Tu přišla ta žena, celá ustrašená a rozechvěná - věděla dobře, co se s ní stalo, padla před ním na zem a pověděla mu celou pravdu. On jí na to řekl: "Dcero, tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji a buď zdráva, (zbavena) svého neduhu!" Zatímco ještě mluvil, přišli lidé z domu představeného synagógy se zprávou: "Tvá dcera umřela. Proč ještě Mistra obtěžuješ?" Ježíš zaslechl, co se tu mluvilo, a řekl představenému synagógy: "Neboj se, jen věř!" Nedovolil nikomu, aby šel s ním, jenom Petrovi, Jakubovi a jeho bratru Janovi. Přišli k domu představeného synagógy a viděli tam rozruch, lidi, jak pláčou a velmi naříkají. Vešel dovnitř a řekl jim: "Proč jste tak rozrušeni a pláčete? Dítě neumřelo, ale spí." Posmívali se mu. On však všechny vykázal ven, vzal s sebou otce dítěte i matku a své společníky a šel (do světnice), kde dítě leželo. Vzal ji za ruku a řekl: "Talitha kum!", to znamená: "Děvče, říkám ti, vstaň!" Děvče hned vstalo a chodilo, bylo jí totiž dvanáct let. (Lidé) byli úžasem jako bez sebe. Ježíš jim přísně přikázal, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl, aby jí dali jíst.

Slova k vysvětlení

Synagoga: židovská modlitebna

Zamyšlení pro práci s dětmi

Komentář k evangeliu: Muž Jairos měl nemocnou dceru. Šel a vyhledal Ježíše. Když mu padl k nohám, vyjádřil tím úctu k Ježíši a také důvěru v něj. Ježíš jeho důvěru viděl, přislíbil mu pomoc a odešel s ním do jeho domu. Tady se setkávají s velkým smutkem příbuzných, protože dívenka právě zemřela. Ježíš přesto vyzývá Jaira, aby nepropadl smutku, ale bez výhrad mu věřil (v. 36). Jairos se na Ježíše spolehl a na jeho víru Ježíš odpověděl: Jairovu dceru přivedl k životu a všechny zúčastněné k úžasu nad tímto činem.

Poselství textu o spáse: Bůh stvořil člověka, aby žil na věky. Zlý duch, jeho závist a na druhé straně nedůvěra k Bohu a neposlušnost člověka mají za následek smrt. Dábel nepřeje Bohu ani lidem, a proto je Božím nepřítelem. Bůh má člověka tak rád, že poslal svého Syna, aby všechny lidi od zla smrti zachránil a přivedl je do Božího království. Ježíš svojí smrtí na kříži a svým zmrtvýchvstáním smrt i ďábla navždy přemohl a zve všechny lidi k radostnému životu, který přináší důvěra v Boha.

Souvislost s liturgií: Na začátku mše svaté si v úkonu kajícího připomínáme Boží lásku k nám a naši potřebu Božího milosrdenství. Naši důvěru v Boha a jeho pomoc vyjadřujeme např. slovy: „*Byls poslán uzdravovat duše, Pane, smiluj se nad námi.*“

Plnější smysl – aktualizace poselství pro náš život: Jairo byl ve velmi těžké situaci, umírala mu dceruška, kterou musel mít velmi rád, když pro ni hledal pomoc u Ježíše. Někteří lidé se obracejí na Pána Ježíše se svými prosbami každý den v modlitbě. Věří, že pod jeho ochranou se jim nic zlého nestane, nebo najdou vždy pomoc. A co vy? Prosili jste někdy Pána Ježíše o pomoc? Věříte tomu, že nám skutečně pomáhá, i když nám to přímo neřekne?

3 – 6 let

Kolik je vám roků? Pamatujete si, kolik roků bylo té holčičce, kterou Ježíš v evangeliu přivedl k životu? Jak ji Ježíš uzdravil? Měl nějakou medicínu a lékařské nástroje? Ježíš uzdravuje jinak. Moc důležité pro každého člověka je, aby Ježíši věřil, že on pro nás chce to nejlepší. On pomáhá tam, kde jiný pomoci nemůže.

6 – 9 let

Viděli jste někdy člověka, který druhému zachránil život? Někteří lidé darují krev, která pak je použita na záchranu jiného lidského života. Znáte někoho takového? Je dobré pomáhat druhému. Když člověk zemře, nikdo druhý z lidí mu nedokáže dát život. To může jenom Bůh. On je Pánem nad životem i nad smrtí. Na Ježíše se můžeme spolehnout vždycky, když si nevíme rady, když nás něco trápí. Můžeme ho prosit s vírou v jeho pomoc.

9 – 14 let

Slova 1. čtení oslavují Boha jako stvořitele všeho dobrého. Bůh stvořil člověka, aby žil v radosti. Závistí a neposlušností zlého ducha přišla na svět smrt. Bůh ale tak miluje člověka, že poslal svého Syna a on jednou provždy smrt přemohl. Ježíš je Pánem nad životem i smrtí, když přivádí k životu dívku, dceru Jairovu, jak slyšíme v evangeliu. Ten, kdo Ježíši věří a v této důvěře ho prosí o pomoc, dostane vždy odpověď – jako Jairo.

Aktivita

3 – 6 let

Pomůcky: papíry, pastelky, Hosana modrá

S nejmladšími dětmi zvolíme volnou kresbu nemocné holčičky a poté svoji představu, jak Ježíš Jairově dceři pomohl a ona byla zdravá. S dětmi si na písničce „Píseň odevzdanosti“ (č. 191) ukážeme, za co všechno můžeme Ježíši děkovat a prosit ho. Ukážeme mu sami sebe a budeme zpívat o své víře, že Ježíš nám může pomoci, aby naše oči, uši, ruce, nohy... žily k oslavě Boží a k radosti druhých. – Děti

mohou v každé sloce ukazovat na část těla, o které zpíváme. Dobrovolníci mohou po každé sloce ukázat druhým, k čemu dobrému jim slouží např. ruce (pohladím druhého) apod.

6 – 9 let

Pomůcky: papíry, pastelky

Děti necháme nakreslit prázdný dům. Potom se zkusíme zamyslet, jestli se nám někdy stalo, že jsme si s něčím nevěděli rady, nebo nám něco leží na srdci, co bychom rádi změnili a neumíme to. Děti tuto situaci zkusí nakreslit dovnitř domu. Kdo nám může pomoci? Na koho se s důvěrou můžeme vždycky obrátit? Kdo po nás chce jen to nejlepší? Vzpomínáte, co Ježíš řekl velmi smutnému Jairovi, když mu zemřela dceruška? „Neboj se, jen věř!“ Tuto větu výrazně napíšeme nad střechu celého domu.

9 – 14 let

Pomůcky: Hosana modrá, papír, psací potřeby

Zapíváme kánon „Před tebou, Pane, temno ztrácí sílu svou“ (č. 622). Slova několikrát zopakujeme a zkusíme při nich meditovat Boží moc a lásku k člověku. Po chvíli ticha si sedneme do dvojic a připravíme přímluvné modlitby, o jaká uzdravení (našich blízkých, naší společnosti, našich vztahů, naší paní učitelky) Boha prosíme. Mezi každou prosbou můžeme vždy 1x zapívat kánon.

Obrázek

Neboj se, jen věř!